

Foto: Frode Bygdnes

Hva skjer i Harstads indre havn?

Vi får presentert glansbilder om fremtidige prosjekter fra Gansås til Larsneset. Det er ikke måte på hvor flotte kjøpesenter og handelshus som skal bidra til vekst og utvikling her. Men er det realistisk i en by som har befolkningsnedgang og som blir skvisa mellom fylkeshovedstadene Bodø og Tromsø? En by som er i ferd med å miste hurtigruta, miste fiskeflåten, miste verkstedindustrien og miste ungdommen?

Byen som ga ut boka «Ved egne krefter» til 100-års jubileet, omregulerer nå strandsona fra industri og verkstedformål til boliger, forretninger og alt det eierne ønsker. Lite av dette kan vi leve av.

Ankomsten til området fra Harstadbotn til byen har hovedsakelig vært sjøvegen. Det er mye den maritime virksomheten her som har bygd byen. Vi har lite å bygge på om vi sanerer vårt industrivirke. Nå reguleres tilgangen til sjøkanten for bilen, enda det ikke er laget rundkjøringer eller avkjøringer i Harstad-pakken for dette området. Skal de som etablerer seg her måtte fullføre Harstadpakken pluss de nye nødvendige rundkjøringene?

Fylkeskommunen som allerede har kjøpt tomt her, har nok forregna seg. Men de som selger nå, kan ikke regne med å få HSI-priser for tomtene. Eller sagt på en annen måte: Kjøperne må regne med store tilleggskostnader for å gjennomføre de glansbildeprosjektene som nå står i avisene, om handelspark, videregående skole, bysentrum sør med kino og bibliotek.

Vi står egentlig ovenfor et klassisk problem for kapitalen. Alle springer til og investerer i det som er mest lukrativt i øyeblikket. Derfor blir det overinvesteringer og krise. I Harstad ser vi det med hotellsenger, leiligheter og kjøpesenter. Når tilbudet er mettet så begynner en innbyrdes kamp mellom eiendomsselskapene.

Nå for tiden er vi i tillegg inne i tre forskjellige nasjonale kriser. Det er en corona-pandemi som gjør at reiselivet aldri vil bli slik det har vært forespeila. Vi må reise mindre, vi må samles i mindre grupper i fremtida. Den andre krisa er klimakrise. Derfor bør vi parkere bilen. Vi bør bygge opp desentraliserte og mindre bydeler. Den tredje krisa er den økonomiske. Nedleggelse av arbeidsplasser, sentralisering og flukt fra Harstad, uoversiktlige selskapsformer som spekulerer på konkurs, er noen av trekkene vi ser i dag.

Vyene og glansbildene vi nå får presentert fra forskjellige prosjekter, er vel så mye krampaktige tegninger for å berge egne verdier. Så er det ikke rart at det hovedsakelig er politikerne i Harstad kommunestyret og fylkestinget som sikrer HSI sine planer med offentlig bygg og funksjoner. Kommunen og fylkets budsjetter bør kunne brukes til noe mer fornuftig enn å sikre eiendomsspekulantene.

Det er som kommunaldirektøren endelig sier: «Harstad er bygd opp på sjørelatert virksomhet og vi må sikre allmenn tilgang til havet.» Det koster ikke politikerne noe å holde fast på

reguleringsplanene. Når annen virksomhet ikke ville være et alternativ, så hadde industrien holdt på med sin virksomhet med litt mindre fortjeneste. Harstad har fortsatt fordeler som handel, råstoffleverandør, service og transport i vår region.

Tallene som Ola Karlsen , HSI, presenterte i lørdagens avis, gir håp. Men en kan og se på dette som nødvendig investering for å flytte verkstedet fra sentrum til Samasjøen. Følges ikke disse beskjedne planene opp, så vil det være et av de alvorligste tilbakeslagene for byens 100-årige historie på linje med nedleggelse av hermetikkindustrien, fiskeindustrien, kjøttindustrien og nedbygging av forsvaret.

Frode Bygdnes og Ingrid Klein Hedlund, Rødt